

staan.²¹⁸ Dit geldt eveneens voor de hierna te bespreken beginselen: het profijtbeginsel en het beginsel van de bevoorrechte verkrijging.

2.4.1.3 Het profijtbeginsel

Het gelijkheidsbeginsel en het draagkrachtbeginsel streven naar een relatieve gelijkheid van de offers die burgers moeten brengen. Het profijtbeginsel streeft ernaar de belastingdruk te doen corresponderen met de voordelen die ieder van de zijde van de overheid heeft.²¹⁹ Dit beginsel beoogt het voordeel te verdelen, dat burgers kunnen hebben van de diensten, respectievelijk de bescherming van de overheid.²²⁰ De Langen vermeldt hierover: "De eerste twee beginselen zijn onafhankelijk van hetgeen een contribuabele van de overheid geniet, los van de wijze waarop de overheid de van de contribuabelen geïnde bedragen weer uitgeeft, terwijl bij het profijtbeginsel een verband aanwezig is tussen de hoogte van hetgeen iemand bijdraagt en hetgeen hij van overheidswege geniet".²²¹ Hij wijst erop dat er heffingen zijn, die zowel elementen bezitten van het draagkrachtbeginsel als van het profijtbeginsel (belangenbeginsel). Een voorbeeld vormt de omzetbelasting.²²²

Het profijtbeginsel impliceert een zeker verband tussen de hoogte van hetgeen iemand bijdraagt (aan belasting) en de voordelen (het profijt) die betrokkene heeft van hetgeen de overheid te bieden heeft. Het profijtbeginsel sluit aan bij de eerder vermelde belangentheorieën die stellen dat burgers een prijs moeten betalen voor de bescherming, respectievelijk de diensten van de overheid. Ook wel wordt gesteld dat naarmate het inkomen van burgers groeit, deze meer profijt hebben van de overheidsprestatie, dus dat naarmate men méér inkomen heeft, men méér belasting moet betalen. Grapperhaus vermeldt hierover: "De 19e eeuwse aanhangers van de "benefit theorie" stelden, dat naarmate het inkomen toeneemt, men in het algemeen méér profijt trekt van de overheidsvoorzieningen, reden waarom aanvaardbaar zou zijn dat bij stijgend inkomen meer belasting moet worden betaald".²²³

2.4.1.4 Het beginsel van de bevoorrechte verkrijging

De Langen formuleert het beginsel van de bevoorrechte verkrijging als volgt: "Indien bij het verkrijgen van een bate de verkrijger in een bevoorrechte positie verkeert in vergelijking met anderen, mag een speciale belasting in verhouding tot de grootte van die bate worden geheven." Dit beginsel heeft volgens hem een minder algemene toepassing en heeft tevens minder betekenis als fundamenteel beginsel.²²⁴ Bij dit beginsel gaat het om de manier waarop baten verkregen zijn. Dit moet op een bevoorrechte wijze hebben plaatsgevonden. Indien degene die daardoor, in vergelijking met anderen, wordt

²¹⁸ Zie hoofdstuk 4.7.

²¹⁹ W.J. de Langen[12, blz. 220].

²²⁰ W.J. de Langen[12, blz. 184].

²²¹ W.J. de Langen[12, blz. 185].

²²² W.J. de Langen[12, blz. 190, 191].

²²³ F.H.M. Grapperhaus[23, blz. 23, 29].

²²⁴ W.J. de Langen[12, blz. 146].